

மயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுது

விநாயகர் காப்பு வெண்பா

சீர்மணக்குந் தென்மயில வெற்பிற் றிருமுருகன்
பேர்மணக்கும் பாட்டிற் பிழையகல—ஓர்மணக்கு
ளத்த னப்பன் நற்க ளிற்றி ணைப்ப தந்தி ணைத்து திப்பன்
எத்த னப்ப டிக்கு வெற்றி யெற்கு

விநாயகர் துதி

வண்ணம்

(இராகம்—நாட்டை- தாளம்—ரூபகம்.)

உல குதி னழு னெழில் மல ரடி
உள மதி னினை குல தெனி லவர்
உறு வினை எவை களு மிலை யென

இனிதாமால்

உமை யவள் தரு முதன் மக னுனை
உள மொழி மெய்க ளினி லடி யவன்
உவ கையொ டுதொ முகு வதை யினி

மறவேனே

மலி யவல் பொயு யொடு பய றுகள்
மது நிகர் கனி வகை யனு தினம்
வரை யென நிறை யவு னது திரு

வடிவேலே

மன மகி ழிடு வெ னருள் ககு
மர னழ ஒரு கனி யைய ரனை
வல மிடு வதி லுனு மரி மகிழ்

மருகோனே

மலை மத கரி இடர் புரி யுமொர்
மதி யினி அசு ரனை ஒரு நொடி
மடி யவ மரர் துயர் களை யுமொர்

அடல்வீரா

வரு புதை யவி னிதி யென மலை
வழி யரு வியெ னவெ னது கவி
வள மொடு புதி யன வென விரி

புவிமேலே

பொலி தர அவை புகழ் பெற மிகு
புல வரெ வரு மினி தென நனி
புவி யினர் உள மதி லொளி தர

அருள்வாயே

புரை தவிர் தெரு வரி சையொ டமர்
புனி தமொ ழிய ரிலை யர்க ளுறை
புது வையி லமர் கய முக முறு

பெருமானே

சிவபெருமான் துதி வண்ணம்

(இராகம்: தேசிகம். தாளம்: ஆதி)

நதியொடும் பிறையணிந் திடுபரம் பொருளெனுஞ்
சிவனைவந் தனைபுரிந் தாலே—உயர்

நலமரு விடுதிறைகலைகுடிபுகருவம் அறிவுபெருகிவிடும்
[உலகுபுகழ்பரவும்]

ஆருமெச்ச வார்பகைவர்
போர் நினைத்தி டார்ந்திது
பேரனுக்கு மேல்நிறையும்
வாழ்வளிக்கு மேமனித

ரேயுமக்கெ லாமளிக்க வேலிருப்ப மாயிருக்கி றானிருக்கு
மாலையத்தி லேமிதித்த காலடிக்கு நேரிலுற்று வாழ்வளிக்க
வேணுமப்ப னேயெனச்சொ னால்நொடிக்கு னேயளிப்பன்
இப்புவிக்கு மெப்புக்கும் எப்பொருட்டு மப்பன்வித்து
தோ லுடையா னாடரவே தானணிவான் மாமுடிமேல் [ந]

உலகமுஞ் சடவுடம் பெவைகளுங் கணமறைந்
தழிவுறுஞ் சிறிதுநம் பாதீர்—தொகை
நகையுடை பொருள்நிலம்- மனைமகளுறவினர், பரி
[கரிமுதலியவை, களிலொரு பயனிலை]

காலன்விட்ட பாசமதை
நேர்விலக்கு மோஇவைகள்
போமுயிர்க்கு விதிவரை
தான்வரச்சொ னால்வருவ

தேதுசற்று நீரிழைத்த ஓர் அறத்தொ டேபெருத்த பாவமொக்க
வேவழிக்கு நாடிநிற்ப தாலதற்கு னேயெனப்ப னாணைசற்று
மேமறுத்தி டாதுநற்ற போதனர் க்கு நேசம்வைத்து

நித்த நித்த மெய்த்த வத்தொ டுற்றபத்தி பெற்றிருப்பிர்
ஈதலவோ மானிடரே பூதலமே லாதரவே [ந]

அமரர்தம் பகைகெடும் திரிபுரம் பொரிபடும்
பரமனம் பகம்விரிந் தாலே—நிறை
அருளினி லுலகமு நிலைபெறு வனமறை முடிவீனில் நடமிடு
பொருளென அநைருவர்

ஆசைவிட்டு நாடுமன
தோரிடத்தி லேவிடுத
போதனர் க்கு மாமுனிவர்
ஆனவர்க்கு மாமலரி

லேயிருக்கும் வேதனுக்கும் மாயனுக்கு மேகிடக்கி லாதவஸ்து
 மாமலைக்கு னேமுளைத்த ஓர்கொடிக்கு நேயவஸ்து மாபுவிக்கு
 தாரவஸ்து யாவினுக்கு முல்வஸ்து தேனையோத்த
 சுப்பு ரத்தினத்தி னறப தத்தி னுக்கி னித்த வஸ்து
 வரதவினி ரேபுஷ்மேவி துணர்வர் வாழ்குவரே

[ந]

உமைதுதி

வண்ணம்

(இராகம்: தேசிகம். தாளம்: ஏகம்.)

வாய் திறந்தழுமோர் குழந்தையின்
 மேலிரங்கிடு வாய் தினம் படு
 வாதை கொஞ்சம் தோமுனஞ் சிறு
 பாலனங்கழ வேகறந்தழு
 தேதருங்கரு ணாலையந் தனி
 லேவணங்கிடு பேதையுங்கடு
 காகிலும்பெற வேறினைந் தனன் யாதையுங்கரு
 தாமலின்றெனை

ஆளலுனது பாதமலது வேறுகதிய லோக மதனில்
 ஏதுபுவன நாயகியுமை பார்வதியுப காரிய மலி
 அட்ட திக்குவிண் யாவுமின்ற அன்னை காமாகுடியே

பேயெனும்படி தாரணிந்தெழி
 லாய் நடந்திடு தோளொடுங் கனி
 வாயொடுந் தளிர் மேனியெங்குமொ
 ரேமணந்தர வாரிடுங் குழல்
 காரெனும்படி மார்பில் வெண்துகில்
 ஊரறிந்திட வேதிறந்தெனை
 மாதெனும்பெறு மேதி வந்தனி
 மேலும் வஞ்சனை யால் நெருங்குமுன்

வாசிவபெரு மானிடையினி லே படர்கொடி யேஇமமலை
 மாதவமணி சோதனை புரி யாதுன திரு மாமலரடி
 மற்றுவப்புடன் ஈதல் வேண்டும் வல்லி காமாகுடியே,

சாதியஞ்சம யாதியுந்தனி
 யாதசண்டையி லேமுயன்றன
 நிதியங்கிடையா தறங்கிடை
 யாதினம்பரி காசமும்பட
 வே பணத்தனை யே நினைந்ததி
 காரமும்பெற நீசத்திர
 மே புரிந்திடு மானிடந்தனி
 லேகிடந்தலை யாது வந்தெனை

யாவருமொரு சோதரரென மாசமாச ஞானமுதய
 மாகிடும்வண மேமிகுதின னாயறு தின மேயினிமையின்
 மெய்க்குழைத்திடும் வீரமாண்பு செய்ய மீனாகுடியே.

நோய்களும்பல கோடியுண்டதி
 னால் வருந்திடு போதுவந்தவு
 ஷாதிதந்துமொர் சோதிடன் குண
 மாகுமென் றதிலே பணங்குறை
 யாது தந்தொரு நாள் கடந்தபின்
 ஓலை வந்தது மேலிருந் தென
 ஓடி வந்தெம தூதருந் தம
 தூர் வரும்படி கூவு முன்பெனை
 ஆதரிமுன மோர்நொடியினி லேய சுரரின் வேறழிவுற
 வேயெழில்மயில் வாகனனிடம் வேலுதவிய தாய்நிருமலி
 சுப்புரத்தினம் நாளும் வேண்டும் அம்மை மீனாகியே.

திருமால் துதி

வண்ணம்

(இராகம்: சகானா. தாளம்: ஆதி)

பாலாழி மேலினிது கண் துயிலும் மாதவனே
 மாலேயுன் மார்பிலணி வண்துளப மாலையிலே
 வந்து மொய்த்திடுஞ்சி னைப்பொன் வண்டினுக்கி ருந்த
 மெய்த்த
 வந்தனிறுந் நும்பிடைக்கி கைந்தெனக்கி டும்படிக்கு
 மட்டினிக்கு மெய்ப்பதத்தி னைத்துதித்தி னைத்து நிற்கும்
 மகன்மேலே

மூலாவி லாசவிழி யின்கடையி னாலெனையே
 ஏலாதெ னாதருள்க மங்களு ணாலையனே
 என்டிசைக்கு ளங்கணுற்ற உப்பருக்கு ளெங்கெனக்குன்
 அம்புயப்ப தந்தனக்கி னைந்த நற்சு கங்கிடைக்கும்
 இச்சகத்தி னைக்களிப்பி னிற்படைத்த ளித்தழிக்கும்
 எழிலோனே!

மேனாளிலே முதலை தின்றிடுமு னேயரியே
 கோனேயு னாதரவு தந்தருளு வாயெனுமோர்
 குன்றையொத்த வெட்சினப்பெ ருங்கரிக்கி ரங்கியக்கண்
 அந்தரத்திருந்துவப்பொ டும்புவிக்கு வந்தடுத்த
 ரைக்கணத்தி லக்கரிக்கு மெய்ப்பதத்தி னைக்கொடுத்த
 அருளாளா!

தேனாறு பாய்குவது கண்டுருகி னேனதையே
 நானார வேயுணுத லென்றுனது கோயிலிலே
 மன்றில் விட்டி சுழந்து துட்ட னன் றிமுக்க மங்கை விக்கி
 னந்த விர்ந்து வஞ்சமற்ற பஞ்சவர் க்கு ரங்கொடுத்து
 வித்தை சுற்கு மிச்சை சுப்பு ரத்தி னத்தி னுக்களித்த
 பெருமாளே!

சரஸ்வதிதுதி

(பக்ஷமிருக்கவேணும் என்ற மெட்டு)

(இந்துஸ்தான் காப்பி, ஆதி)

ஞானத் தரும் இறைவி கவிராணி—என்றன்
நாவில்லந் தருள்புரி கலை வாணி [ஞான]
கானுறை மயிலே கவிதையின் உருவே
வனமிருந்திழியும் மழைபோலே—கொட்டும்
வாக்குத் தருக மலர்க் குழலாளே [ஞான]
நான் முகன் மனையே நாடினேன் உணையே
வெள்ளைக் கமலமிசை நடிப்பவளே—இசை
வீணைதனி லமுதம் வடிப்பவளே [ஞான]
அள்ளித் தருவதால் ஆர் ந்திடுந்தேனே
தெள்ளு தமிழ்ச் சுப்புரத் தினம்பாடும்—கலைத் [ஞான]
தெய் விகமே வருக அருளோடும்

அவையடக்கம்

வெண்பா

திருமயிலம் வாழ்கந்த வேள்மேல் சிலசொல்
பெரியார் மணிவாக்கின் பீடு—தெரிவதற்குச்
செப்புகின்றேன் ஆதல் சிறுமை புதல்வரீன்பால்
ஒப்புதல் போல் ஒப்ப உவந்து

நாட்டுச் சிறப்பு

(இராகம்: தேசிகதோடி. தாளம்: அடசாப்பு)

சீர்கொண்ட தென்மயி லாசல நாடென்ற
பேர் கண்டு நாடிப் பெருங்கடல் நீர்மொண்டு
வார் கொண்டல் வின்னாடுத்துப்—புவி
யோரஞ்ச மின்னல் விடுத்—ததி
ராகஇடி இடித்து—மிக்க
மழை முத்து மாலை விழவைத்ததாலே வழியற்றுஞானம்
குழிவுற்றுமேவே

வருநதியின் காட்சிசொலும் வகையறியேனே
மலைவிட்டு நீங்கிப்பொன் னலைகொட்டிமுங்கிலின்
குலமுற்றும் வாங்கிப்பன் மலரிட்டு வேங்கையின்
தலைமுட்டு நதி வெள்ளமே—ஏரி
குளங்குட்டை யலையுள்ளுமே—இரு
நில முற்றும் குதி கொள்ளுமே—எங்கும்

உழவர்கள் ஓடி விழவு கொண்டாடித் தொழுதெய்வம் நாடிக்
கழனிகள் தேடிக்

மயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுது

கன எருதிள் ஏர்பூட்டி நிலமுழுவாரே
பதனிட்ட நிலமுற்றும் விதை நட்ட தயல் நட்டுக்
களைவெட்ட வருமாதர் மதியொத்த முகம்நாண
மறை மொட்டு விரிவெய்தலும்—அவர்
விழியொத்த கருநெய்தலும்—நத்தை
தருமுத்து நகை செய்தலும்—கண்டு
காலால் மதித்ததன் மேலே பகைத்தவர் போலே எடுத்தரி
[வாளால் அறுத்தெறி]

கரைசேர்த்த களைக்குலத்தில் வண்டு பண்பாட
எருவைத்து வரந்ததம் பிறையொத்து வளரப்பின்
கதிர்விட்டு முதிரத்தன் தலைநட்டு வளையக்கண்
டகமுற்ற மிகுமாசையால்—நிலம்
விளைவுற்ற தொகை பேசுவார் அறு
வடை செய்ய விடைசெய்குவார்—பன்னர்க்
குப்பல்செய் ததுமோதி நெற்பதர் கெடத்தூவிச் சுப்புரத்தினம்
ஒதும் நற்கல்ப் பொருள் போலும்
மலைபோல் நெல் வீடுவர இனிது நுகர் நாடே

நகரச் சிறப்பு

[இராகம்: தேசிகதோடி தாளம்: ஆதி]

கொட்டுமது சீதளக்க டப்பமலர் தோளுறத்தரித்த முரு
கோனமர்ப்பர
சித்த மயிலாசலந கர்ப்புகழை யோதிடற்கு
நற்றிற மில்லை சேடனி னைக்கினுந் தொல்லை
அட்டதிசை யோடிவிண்மு கட்டினையு மோதிரவி
வட்டமுமி டாதயுக முற்றினும்விழாதபடி இட்ட நகர்
மாஸையெனக்
கட்டு மதிலும் அதனைச் சுற்றியகழும்

மின்னுமணிக் கோபுரங்க ளின்சிகர மீதணிந்த
பொன்னுடைநி கேதனங்கள் விண்ணகரின் மாதர்தமை
இந்நகரில் வாருமென ஆடியழைக்கும் அவரை ஓடி யிழுக்கும்
வெள்ளிமலை போலுயர முள்ளபல மாளிகையிற்
புள்ளுலவு நேரமதில் அள்ளிமணி யாலெறியும்
பிள்ளைகள் உலாவுமந்த வீதிப்பெருமை அதனை ஓதலருமை
சித்திரங்கொள் ஆலயத்தில் உற்றமுரு கேசனுக்கு
நற்றிருவிழா வைபவ மெத்தவுறு நாலுவரு
ணத்தவரின் வீதிதனில் கீதமுழக்கம் அதிக வேதஒழுக்கம்

பூரண சூம்பங்கள் வைத்துத் தோரண மலங்கரித்து
நாரின் விளக்கங் கொளுத்து வாரிலக்கிழத்தியர்க்கு
நாரணன் கொளுந்திருவை ஒப்புரைத்தனன் கனக
சுப்பாக்கினம்

மயில மலைச் சிறப்பு

[இராகம்: ஆனந்த பைரவி. தாளம்: அடசாப்பு]

(கஜல்)

அறு பொரியின் வடிவாகி யங்கையிலே பரைதந்த சக்திவாங்கி
அமரர் படுந் துயர் நீங்கச் சயமோங்க அகரர்குலமுலந்தன்னை

(துரிதம்)

அடிகொண்டு களைகின்ற இளமைந்த னமர்கின்ற
அசலங்கொள் புகழ்தன்னை அறைகின்ற முறைகொண்மின்
அங்கண் ஞாலத் திருப்பவர் வானவர் அங்ஙனே நின்ற
கண்டுதுதித்திடத்
திங்கள் குடும் கிரமும் நாற்றிசைச் சேருஞ்சாரலும்
சீதனத்தூற்றலும்

(துரிதம்)

திரிகின்ற புயல் வேழம் அரி கண்ட உடனோடச்
சரிகின்ற மலையென்று நிகண்டங் ககம்வாட (1)

(கஜல்)

மலர்க்குலங்கள் பொழிதேனும் மஞ்சபொழி பனியும்
சந்திரதாரையும்
மஞ்சன நீராய்த் தவத்தர் செஞ்சடையில் சோர மங்களப்
பண்பாடிவண்டு

(துரிதம்)

மகரந்தப் பொடிவாரித் துகள்மிஞ்சப் புவிலீச
வதிகின்ற குறமாதர் இருகெண்டை விழுகுச
மல்லிகைப்புதர் வெண்ணகை யாடவும் மாதுளங்கலி
ஆலிலைபோர்த்தவும்
நல்லதென் றலணைந்திடக் கன்னிமாநாணிமேனிச் சிலிர்த்துக்
குலைந்திடும்

(துரிதம்)

நளிருற்ற குரவஞ்சத் தனமற்றத் தருவுந் தம்
நறைகொட்ட நிறையுஞ்செங் கமலப்பொற்றடமுற்றும் (2)

(கஜல்)

அரவு தரு மாணிக்கம் மரைமுத்தம் வரையின்ற வச்சிரம்
பொற்சன்னராசி
அற்புதங் கொள் ஜோதி வல்லி யிற்கலந்த போது வல்ல

(துரிதம்)

இருள் முற்றும் எளியாகும் மிகுரத்த மணிமாலை
எழிலுற்ற மலைமாது மிலைவுற்ற தென வேத
எங்கு நோக்கினும் புள்ளினத் தின்னொலி இடையில்
வேடர்செய் ஆட்டங்கள் பாட்டுகள்
தொங்குமாலையின் வெள்ளருவிக்குலம் தூரநின்றிழி
போதொரு சந்தப்பண்

(துரிதம்)

தொழுபத்தர் முருகா என் றழகைக்கண் ணெழு மோசை
சுர மொத்த சுரதாளம் நிரை யொத்த திடிமேளம் [3]

(கஜல்)

குஞ்சரியோர்பாகம் குறவள்ளி யோர்பாதம் கொஞ்சக்கைவேல்
[கொட்டொளியும்
தழைத்தொலிரும் கருணைநோக்கும் குளிர்வதனமீராரும்
[நளிர்வதமும் கொண்டகோயில்]

(துரிதம்)

குறைதீர விரைவாக வருவார்கள் ஒருகோடி குகனே
ஷண்முகனேஎன் றடிசோர நடமாடிக்
குப்பலாகப் பொற்காலடி தோள் தூக்கிக் கொள்கையாவுங்
[சுமாரன்தன் மேலோக்கிச்
சுப்புரத்தினம் கொற்றமிழ்ப்பா வாக்கிள் சூழ்த்தென்
மயிலாசனமே நோக்கிச்

(முடிவு)

சுராதிபனை வாழ்த்தி நலம் துயப்பரதி சோபி தமே.

நூல்

(பாலசந்திர சேகரா என்ற மெட்டு)

(இராகம்: சங்கராபரணம். தாளம்: ருபகம்)

பல்லவி

பாலசுப்ர மண்யனே!

நீலமாமயில் மேலுலாவிடும் [பால்]

அனுபல்லவி

ஞாலமீதினில் அமுதச் செந்தமிழ்
நலமுதவிய பொதிகையிலமர் குறுமுனிவனு க்கினி தருள்செயும்
[பால்]

சரணம்

வேலு மயிலும் கோழிக் கொடியும்
 விரவிய அன்பர் உளமார் வாழ்த்தும்
 கோல வாயிதழ்க் கொடி யிடையினர்
 குலவு பாங்கும் கண் டின் பங் கொள்க
 கோரிடுமிப் பாலன்மனத் தாவல் கெடச் சேவை தர
 நேரிடுமோ நாளுமிமை யோர்பணியுங் காவலனே!
 நித்தமு எனப்பணி பத்தியெ னக்கிலை எனவிடுவாயோ?
 நித்தா! சுத்தா! அத்தா! முத்தா!
 நினதொருபுகழ் தனைமொழிந்த
 அருணகிரிக் கருள் புரிந்த

[பால]

கீரன் துயரம் நீக்கத் தண்ணிய
 கேடில்பூம்பதம் தந்த புண்ணியம்!
 பூரணாபுல னாதியண்டம்
 புரந்திருங்கந் தா சிந் தா குலம்
 போக்கிடுதல் உனக்கரிதோ தாய்க்குமகன் முழுப்பகையோ!
 யார்க்கிதில் நீ பயப்படுவாய் ஆக்கியழித்தருள் முதலே?
 அக்கணி முக்கண னுக்கினி திற்ப்ரண வப்பொருள் ஓதும்
 நாதி ஆதி சோதி யாதிங்
 கடிமலரினைவிட ஒருகதி
 படி மிசையுளதோ உரை நதி

[பால]

தேவரைச் சிறை மீட்க ஆங்குச்
 சென்றுமை யிடம் சக்தி வாங்கித்
 தாவிச் சூரனார் வீர வாகுவைத்
 தூது போக்கிப் போர்க்குண் டாகிய
 சயமுரசு சடி பட அமரர்கள் சய சய வெனுமொலி திசையுறப்
 புயவலியசுரரை எதிர்கொடு புகையொடு கனலெழ இருபுடை
 புக்கம ரிற்புய மொக்க திர்த்துடல் வெட்டினரிடையே
 சூரன் மார்பின் மேலுன் லேலைத்
 தொடுத்தவன் குலத் தொடு மடித்திடு
 சுரர்க்கதி பதி யுனக்கடைக்கலம்

[பால]

நாழிகை அரை யேனும் சகியேன்
 நச்சப் பொய்கையன் நோஇப் பூமி
 தாழ்குமூல் தன மாதர் கண் எனும்
 தடுக்கொணாக் கூர் வாள் என் மீ தினில்
 தாக்க நலந்தேன் பிணிகள் மாய்க்க நினைந்தன பொருள்கள்
 போர்க்கு வளைந்தன மனிதர் போக்கி விழிந்தார் எதிரே
 புறப்பட்டிருட்டில் திருட்டில் கயிற்றைக் கழுத்திற் கருநமன்
 வீசா முன்னை ஈசா என்னை
 விரைந்து வந்திடு சுப்புரத்தினம் சொல்
 நறுங்கவிக் கிறங்கி யருள் புரியும்

[பால]

தலைவி தூதுபோக்கல்

(தேவகி மைந்தனான கண்ணனைத் தேடுவோம்
என்ற மெட்டு)

(இராகம்: இந்துஸ்தான் பியாக், தாளம்: ஏகம்)

பல்லவி

வானவர் போற்றும் வேலவனிடம்
மாது நீ ஓதடி

[வா]

அநுபல்லவி

மா மயில நன் மலையிற் சென்று வஞ்சிஎன்னிலை தன்னை
இன்று

[வா]

சரணம்

நானவனுக்கும் அவனெனக்குங் கட
னாவதென் உண்டு—சாசனம்—அதற்
கேளில்லை இன்னும்விமோசனம்—என

[வா]

தாளமுடிவதில்லை முருகன்மேல்
தையலெனக்குள்ள சாதலை—மத்
வேளின் கண்ண பட்டுச் சாதலை—அந்த

[வா]

ஆதியிலேசெட்டி வீதியிலேசொன்ன
சேதியெல்லாம உள்ளம் மறந்ததோ—உன்
சாதியில் இக்குணம் பிறந்த தோ—என்று

[வா]

பாசிமயில்மிசை மாசிமகத்தன்று
நேசிமருடன் நீ வந்தனை—நின்று
பேசி டில் நேருமோ—நிந்தனை—என

[வா]

வாதனை தீர மணப்பதின்றி யின்னும்
சோதனை செய்திட வேண் டுமோ—இந்த
மாதுபிறன் கையைத் தீண்டுமோ—என

[வா]

கைப்பிடியிற் கொண்டுவரகு கனை—நயம்
காட்டியோமையல் கூட்டியோ
சுப்புரத்தினம் சொல் நீட்டியோ—அடி

[வா]

வண்ணம்

(மருவே செறித்த என்ற பெட்டு)

மயிலா சலத்து முருகா எனக்கு
வரமே யளிக்க

நினையாயோ

மயலார் தடக்கண் மடவார் தனத்தில்
மனதே செலுத்தி

யழியாமே

வெயிலே துடித்த புழுகாகி நித்தம்
விஷயாதி கடஞ்

உழலாமே

விரைவே கழன்று நமனார் கயிற்றை
யுடலோ டுசுற்றி

யழையாமே

மயில்மே வினிக்க வருவாய் சுரர்க்கி
னமுதே பரைக்கு

மகனே நீ

மலரே நிகர்த்த பதநீழலுக்குள்
வகையே சுகிக்க

அருள்தாராய்

வயவே லெடுத்த அறுமா முகத்து
வலனார் பயத்து

மகிபா சிர்

வனமார் கொடிக்கண் மகவான் மகட்கண்
வினையா டியிக்கண்

வருவாயே

மனதுக்கினிதுரைத்தல்

(இராகம்: அடாணா, தாளம்: ருபகம்)

பல்லவி

குமரனை நினை கோலமாமயில்

(கும்)

அநுபல்லவி

உமையாள் தரும் பாலசுப்ரமணியன்
உலகத் தெதிரிற் றரிசித் தருணைப் பெறவுற் றிடுமக்

|| (கும்)

சரணம்

மணியும் துகிலும் கரியும் பரிவும் சுவையும் புவியிங்
கேலையும் திணையும் தனிபுன் கூடவராவாம்
வளமிக் குளநற் களியும் இளமைப் பருவப் பயனும்
வளர்கட் டுடல்மட் கலமும் வீடுதராவாம்
துணைபோ லணியா பரணா தியினால் மயலே தருமா
தரைநீ யடைவா யெனிலோ அதனால்
துயர் துயர் துயர் (கும்)

குளிர்மதி அறுமுகம் ஒழுகிய அருளினைத் தெளிதமிழினிலொரு
துதிகவி உரைசெயச் சொரிபவன் ஆனபெருமான்
கோரிய கிரனி னார்துயர் தீரமுன் ஓடியவேலவ
னாமுனை ஆளவு நேரினிஸ் ஒடிவருவான்
குகன் கடம் பணிந் தவன் பகம் பணித் ததும் பவம்
பறந்திடுமே பறந்திடுமே மறந்திடுமே (கும்)

போதன்தனை ஒதுஞ்சிறை போலும்படி ஏவுங்குரு
நாதன்வடி வேலன்புகழ் பாடு நெஞ்சே
பொய்ப் பகட்டை விட்டுச்சுப்பு ரத்தினத்தி
னற்றமிழ்ப்பண் செந்பியப்பன் மெய்ப்பதத்தைத்
தேடுநெஞ்சே

புலப்படும் பொருள் நசித்திடு மதில்
கலப்புற இனித் தலைப்படுதைத் தொலை
ததியடைந்தி டப்பனைத்
ததியடைந்தி டப்பனைத்
ததியடைந்தி டப்பனைக் (கும)

தினந் துதிப்பாய் நெஞ்சே என்ற மெட்டு

(இராகம்: செஞ்சுருட்டி, தாளம்: ஆதி)

பிரமனை ஜயித்தகந் தா வரம் தந்தாள்
அரனருள் மகனே அரியின்ம ருகனே (சரண)

சரணமல்லால் துணை ஏது மண் மீது
ஷண்முக வடிவே சதுர்மறை முடிவே (தாயும்)

தாயுந்தந் தையுமென வந்துள்ளு வந்து
தாவனோம் வாராய் சஞ்சலம் திராய் (சாயும்)

சாயும் கிழவனென வனத்திலோர் தினத்தில்
தனி வள்ளி தோளே தரச்செய்யும் வேளே (கிர)

கிரனுக் கருளிய வீரா மயூரா
கிர்த்திகொள் வேலா காத்தருள் மூலா (சூர)

சூரன்கி னையோடன்று தீர்த்தருள் மூர்த்தி
சுப்புரத்தினம் தரு ஒப்பிடும் சிவகுரு (பிர)

தலைவி பாங்கியிடம் கூறல்

(இராகம்: சங்கராபரணம், தாளம்: ஆதி)

பல்லவி

மனமிருந்தால் வரலாம் மயில்வாகனன்
வந்தெனக்கின்பம் தரலாம்—என்

அநுபல்லவி

இனமெ நம்பினேன் இல்லை
எல்லாம் மறந்தேன் தில்லை
வனநாதன் மகன் மேலே
வைத்தேன் மோகமக் காலே (மனமி)

சரணம்

புனையுங் கடப்பந் தாரும்
 புன்னகை செய்யும் சீரும்
 நனையும் மலர்க்கண் ணோரம்
 நல்லரு ணோ அ பாரம்
 எனையாளத் தகுமென்றே இவனை நம்பினேன் அன்றே
 மனைமாருந் தானுமாகி மறைந்தான் மயிலமேகி (மனமி)

அன்று வந்தாற்போல் வந்தான்
 அரைநொடியில் மறைந்தான்
 நன்றோ அவன் செயல் தான்
 நாலா விதத்தும் கந்தன்
 குன்றென்று நினைத்தென்னைக் கொடுமை புரிந்தான்
 சென்று குறப்பெண் ஈயும் தேன்மாவுண்ட தோளுாயம் (மனமி)

அந்தாள் முதலிந் நாளாய்
 அவன் மோகமே கூர் வாளாய்
 மின்னலிடையைத் தூளாய்
 வீசுதென் குறை கேளாய்
 கன்னியவன் தெரிந்தே கருவிலவைத்தான் மருந்தே
 அன்பன் சுப்புரத் நம்பண் இன்றேல் தேற்றுவார் ஆர்பின்
 (மனமி)

பாரத நாட்டின் விடுதலை வேண்டல்

(காவடிச்சிந்தில் பாலைவாய்க்குழத்தில் என்ற மெட்டு)

வீழ்தலும் யாம் வாழ்தலுமே வேலவா உன் கையி லுண்டு
 வீணில் நாங்கள் பட்ட தெல்லாம் சொல்லவோ—நின்பால்
 வேண்டி நிற்ப தெல்லாம் இன்ப மல்லவோ—இந்த

ஆழ்கடல் புலிமே லெமக்கினி
 தான பாரத பூமியை நீ
 அட்ட திக்கும் போற்றும் வண்ணம் ஆக்குவாய்—வானில்
 எட்டவே உரிமைக்கொடி தூக்குவாய்
 பாழ்படச்செய் தாரிந்நாட்டை ஊழ்வினைதானோ அறியேம்
 பாரதத்தார் கொத்தடிமை ஆயினார்—சிலர்
 பசி தொலைக்க வேறுதேசம் போயினார்—அந்தோ

ஏழ்கடல்செலும் கீர் த்தி போயின
 தினர் யாமெனும் பேருமாயின

திக்கணம் கடைக்கண் பார்த்தால் ஓர்நொடி—தனில்
 எங்குலப் பகையனைத்தும் மண்பொடி
 மாக்கடல் நீர் தீப்படக்கை வேல்விடுங் கந்தனே உன்னை
 அழிபடும்போதும் குறை நேர்வதோ—வீரர்
 அனதிலும் பொல்லாத சோர்வு சேர்வதோ—கெட்ட

வறுமை நோய்கள் அச்ச முதலாம்
வழிமறிக்கு மிக் கவி தவிர்ந்தினி

வர விடாதே எமது நாட்டிற் கெடுதலை—சுக
வாழ்க்கையில் நல் வாழ்க்கையாகும் விடுதலை

(இராகம்: செஞ்சுருட்டி, தாளம்: ஆதி)

குரர்குலம் வேரறுக்க ஒரு வேலும் நான்
துணையெனப் பிடித்திட இரு காலும் எண்ணும்

காரியத்தை முன்னிட்டுவிற் கோலெடுத்து வேடர்புனம்
மாணைவிட்டுன் மெய்யுருவம் வேறுபட்டு நிமணந்த

ஏர்குறத்தி யணைத்திட அறுதோளும் தெய்வ
யானையும் அணைத்திடமற நறுதோளும் எண்ண

எந்த நாளும் என்
துயர் மாளும்!

ஓர்குடிமற் றோர்குடியைக் கெடப்பார்க்கும் இந்த
உலகத்தை நினைத்திடில் உளம்வேர்க்கும் கொடு

மாரன்விடும் பாணமதி வேமனது நோகஇள
மா தர்வச மாகியலை யாதுசுகமே பெருகச்

சீர் கடப்பந் தார் குலுங்க மயில் மேலே அலை
சீறு கடல் மேலுதித்த வெயில்போ லே வர

இது வேளை குகப்
பெரு மாளே.

கற்பகப் பொதும்பரிடைக் குயில்பாடும்.க
லாபமயி லோடிஅங்கு நடமாடும் உயர்

நற்றருக்கள் வாசமலர் உட்குடைந்து தேனிணங்கள்
பொற்பொடியைச் சூரையிடும் அற்புதங்கொள் வான்மயிலம்

சுற்றிவரு வார்குடியி லுதிப்பேனோ உனைச்
சுப்புரத்தினம் தமிழில் துதிப்பேனோ எக்

கதி தானோ அருள்
முரு கோனே

நெஞ்சக் குறுதி கூறல்

(இராகம்: இந்துஸ்தான் பியாக், தாளம்: ஏகம்)

கெடுதலைச் செய்யும் அசுரர்கள் தம்மைப் படுகொலைசெய்யும்
வயிரவேல்

கீர்த்திகொள் புயம் தூக்கியபடி குகன் எழுந்தனன்

மயிலின்மேல்

சுடுமணற்பொரியறுமுகனைத்
திரிபுரமெரித்தனன் மகனைத்

தொடுசுழற்பணிவாய் மனமே
விடுதலைஇனி விடுதலை எங்கும் (கெடு)

நிதம் தரும் சுகம் அவன் மலர்ப்பதம் எனநினைத்திடுநெஞ்சமே
நிசத்தினி லந்தச் சுரர்க்கதிபதி தனக்கு நீயென்றும் தஞ்சமே

சதுர்முகத்தனைத் தோற்கடிக்கும்
ஷண்முகவே காப்புனக்கே

அதர்மமிங்கினித் தலையெடாது
சுதந்தரம் இனிச் சுதந்தரம் எங்கும் (கெடு)

சமயம் வருதல்மெய் எனதுறவினர் சரவணபவ ஓம் எனச்
சாற்றினர் பகை நாற்புறம் வளைத்தே நொறுக்கிடுவோமினிக்

கையில் அவனருள் உண்டு கண்டாய்
கந்தன் படைச்செங்குந்தர் களாய்த்

துயர் ஒழித் தெழுமே மினிமேல்
பயமிலை குலம் உய்யும் உய்யும் உய்யும் (கெடு)

மலையெனப்பெரு முடவெடுத்திடு கிரவுஞ்சனுயிர் மாய்ப்பவன்
மயில நற்றல மதிவிருந்துநம் குலமுழுவதும் காப்பவன்

தலையணிந்தவன் குருஷமவன்
சகல உயிர்க்கும் வேருமவன்

நிலையெனது சொல் பார்மனமே
புலையும் மறழும் தொலையும் தொலையும் (கெடு)

நெஞ்சுக்கு நீதி கூறல்

(இராகம்: தேசிகதோடி, தாளம்: ருபகம்)

பல்லவி

ஒன்று கேள் மனமே

அநுபல்லவி

இன்றுதொட்டு நீ ஒருவழி நின்று நல்ல சுகமணுகிட (ஒ)

சரணம்

சென்று சென்று பழி பாவத்தில் விழாதே
செல்வாக்கை யெண்ணிப் பிறர் கையில் தாழாதே
வென்றிகொள் மாமயி லேறிய வேலனை
விகசித மலரடி இணைகளை உனதொரு புகலிட மெனநினை(ஒ)

அந்நிய மாதரைத் தாய் என்பாயே கண்டு
அந்தகனை வாட்டக் குமரன்னை வெலுண்டு
கின்னமிழைத் திடுநோய்களும் பாசமும
சிதறக் குமரக் குரிசிற் பெயரைத் தினமுச் சரியினி (ஒ)
கானக் குறத்தியிடம் கெஞ்சிப் பேசுவான்
கட்டொடு சூர்குலம் வேல்கொண்டு வீசுவான்
ஞானக் குறுமுனிக் கின்னருள் செய்தவனை
நத்திச் சுப்பு ரத்தி னத்தி னற்ப தத்தி னைப்பு கலுவை (ஒ)

தலைவி வண்டினைத் தூதுபோக்கல்

(ஐயா கணபதி யுன்றன் அடிமலர் துதிசெய்தேனே
என்ற மெட்டு)

(இராகம்: உசேனி, தாளம்: ஆதி)

பல்லவி

மயிலேறி வரச் செய்குவாய் எழில்
மதுகரமே குமரனை நீ (மயி)

அநுபல்லவி

வெயிலில் வாடும் புழுலாய் மிகவும் துடிக்கிறேனே
விரைவில் முருகன் வரா விடிலோ பிழைக்கிலேனே (மயி)

சரணம்

தொல்லை யடைகின்றதைச் சொல்லிக் குமரன்மனக் கல்லைக்
கரைத்துனது நல்லிசையின் வல்லமையினால்
பல்லக்கில் ஏறிவரிற் பலநாழிகை கழியும்
வில்லிற் றொடுசரம்போல் விரைந்து பறந்துவரும் (மயி)

வள்ளி தந்திரம்கற்ற கள்ளி வனத்திலன்று புள்ளி
மயில் வாசனன் நள்ளிருளில் உள்ள மயங்கித்
துள்ளி வரமருந்தே உள்ளிச்செய் தாளதுபோல்
எள்ளத் தனையிருந்தால் சள்ளைக்கு வழியுண்டோ (மயி)

சாரும் குகனைச்சென்ற வாரம் தழுவி வெகு தூரம்
சொல்லியுமந்த நேரமே யதனை மறந்தான்
ஆரம்ப நாள்முதல்கு மாரன் செயல்துவே
அடுத்திரண்டு மூன்றுநாள் அகத்தினிற் றங்குகிலான் (மயி)

நாட்டி லிருந்திடுசீ மாட்டிகள் என்றனைப்போல்
வீட்டினதிபதியைக்

கோட்டுமலை மங்கையரிடம்
கூட்டி யனுப்பி விட்டுக் கூகுவென் றழுவாரோ
கேட்டிலிருந் தென்றனை மீட்டிட விரைந்துபோய் (மயி)

ஏதுகுகன் நினைத்தபோது வருவதெனல்தீது
நொடிக்குநொடிமாது சுந்தன் மீது மயலாய்த்
தாது கலங்குவதால் தாஸன் சுப்பு ரத்தினம் ஒதும்

பண்பாடியக-
(மயி)

மீதே நிலைத்திருக்க

(இராகம்: சஹானா, தாளம்: ஆதி)

பொன்னடியைத் தத்தருளப்பா இப்போ தொப்பாய் நான்
உன்னடியை யல்லவோ செப்பாய் செப்பாய் செப்பாய்
சின்னமங்கையர்செய் மனப்பே திப்பால் இப்பால் நான்
செய்வ தறியேன் மனக்கொ திப்பால் அப்பால் எனாதுளது (பொ)

புதலத்தை எண்ண இதயம் பயம் செய்யும் இதற்
புலை நடை கொள்விலை நயம் நயம் நயம்
ஆதலினின் சீ தலிழியம் புயம் பெயும் நல்
அருள்தர வேண்டுமிச்ச மயம் உயும் வயந்தெரிந்து (பொ)

ஏறுமயில் கார்கடல் என்னும் வன்னம் துன்னும் அதில்
இதங்குகண் மீனென மின்னும் மின்னும் மின்னும்
ஆறுகதிர் போல்முகம் மன்னும் என்னெஞ் சின்னும் அதில்
ஆவல்கெடச் சேவைசெய உன்னும்பின்னும் உன் அன்பனுக்கும் (பொ)

சுந்தரி பராபரி மைந்தா எந்தாய் சுந்தா அர
விந்தனை ஐயித்தவா வந்தாள் வந்தாள் வந்தாள்
தந்தைக்கு மந்திர முவந்தே தந்தோய்அந்தோ இங்குத்
தாஸன் சுப்புரத்தினம் நுனித்தேன் சிந்தா குலந்தவிர்க்கப் (பொ)

(பாலாபிஷேகம் பழநிமலையப்பன் என்ற மெட்டு)

(இராகம்: இந்துஸ்தான் பியாக், தாளம்: சாப்பு)

மாசி மகோத்ஸவ மாமிந்த நாள் எங்கள்
மாயிலாசன னேவந்தனன்,
பாசாதி பந்தம் கடந்தோம் கனித்தோமல்
வீசன் தரிசனம் பெற்ற தினால்

பராபரன் மயூரன் பார்வதி குமாரன்
தரா தலா தாரன் ஜெயவீரன் உதாரன்

பரிந்த குஞ்சரிவள்ளிக் கதிய ஓய்யாரன்
பகையசு ரரை வெல்லும் சுரரதிகாரன்

பாலன் வடிவேலன் ஞாலம்புகழ் மேலோன்
பகரும் சதுர்மறை யுறையுநன் மூலன்

(மாசி)

மயில்வாகனன் கருணைப் பரவாகவி லோசனன்
மகாசிலன் அனுகூலன் ஸாஜ்வல்யன் மிகுகோலன்

மதியணிந் தவன்மகன் அதிக வைபோகன்
அதிசுண நிதிபதி சுதிதரும் ஏகன்

அத்தன்பரி சுத்தன் மிவு வித்தைப் பரித்தன்
நித்தம் புகழ் சுப்பு ரத்தின மிஷ்டன் (மாசி)

(நன்னபியா ராமா என்ற மெட்டு)

(இராகம்: தேசிக தோடி, தாளம்: ஏகம்)

கந்தப்பா வந்திப்போ தர
விந்தபா தங்கள் நீ தர
எந்தப்போ நாகுமென் றே
ஏங்கிமனம் வாடுகின் றேன்
சந்தப்பன் ஓதி நின் றேன்
சாகுமயூர! கெம்பீர! உதார குண! (கந்த)

உலகம் கனவெனில் அதிலும்
கலகம் மலையெனப் பயிலும்
தொலையா விசார முற்றேன்
தூயநிலைக் காசை வைத்தேன்
தலைமேல் கரங்குவித்தேன்
சரவணபவ குகநினைதுச முகமிக உரைத்தேன் (கந்த)

மனமே குரங்கெனத் திரியும்
தினமே பவத்தொழில் புரியும்
தனமாதைச் சேர்க்க எண்ணும்
தாய்க்கிழவி வீட்டின் கண்ணும்
இனிமேற் புகாத வண்ணம்
ஈ சுதற் போதம் உற்சாகம் ஐயா விரைவாய் (கந்த)

வள்ளிமேல் சிந்தைகொண் டன்பாய்ப்
புள்ளிமான் வந்ததோ என்பாய்
கள்ளத்தன மாக வஞ்சி!
காதடைக்கு தென்று கெஞ்சி
அள்ளித் தருமாவைக் கொஞ்சி
அத்தனையி ற்சுப்பு ரத்தின நற்கவி மட்டுக்கலந்துண்ணுவாய்

நெஞ்சுக்குத் தெளிவு கூறல்

(இராகம்: நாட்டை, தாளம்: ரூபகம்)

வனிதையர் தரு சுகமது பெரிதா? நெஞ்சேயுரைசெய்
தினமடியரை யடை வது பெரிதா?
கனமையல் தன்னில் அழுத்தல் சுகமா?
கலைகொண் டவிவே சுகதைத் தொலையப் புரிவது
சுகமா? [வனிதையர்]

மகளிர் ஊட வருந்தல் இனிதோ,
மயிலவன் கழல் வாழ்த்தல் இனிதோ?

தொகைப் பொருள் நிலம் உடன் வருமோ?
தூய்மைப் படவே நீ செய்யும் ஓர் நற்றவமே வருமோ?

கற்பக நீழற் குளிர் ஓர் பால்—அரம்பையாதி
பொற்புடையார் நற் களி ஓர் பால்—சுரர் மனிதர்

ஓத்தெவரும் சொற்புகழ் ஓர் பால்—தினம் புசிக்கும்
புத்தமுதத் திற்சுவை ஓர் பால்—மிகவேதுலங்க

ஐரா வதமதன் பிடர்தனில் அமரவுற அமரரும் முனிவரும்
கைதாம் தொழுதிட ஒருகுடை அழகுடன் நிழலிட

அனையதோர்

இந்திர போகம் தரிலோர் முந்திரிநே ரந்தனில் வீ
முந்தரமாம் சொந்தளமுள தோ?—அந்தங்கடைதீர்

கந்தனையே சிந்தைசெயின் எந்தவித முந்தனியா
நந்தமிதிற் சங்கையுளதோ?—அருளாலென் அப்பன்

உலகத்தினை உண்டாக்கிடல்

உலகத்தையர சுடித்திடல்

உலகத்தை மறைத்திடலிப்

பலபற் பல அற்புதமீடு

கங்கைவைத்த வான்சடைமேல் திங்கள்வைத்து

மங்கையையோர்

பங்கில்வைத்தவன்

மகனைக்—குற

நங்கையனை மார்

பகனை—ஷண்

முகனைக்—குகனை

இப்பவத்தினைத் தொலைத்திட இமையளவும் உளமலைவறச்
சுப்புரத்தி னத்தி னற்ப தத்தினிற்று திப்பதைவிட (வ)

(இராகம்: தேசிகம்; தாளம் ஆதி)

(குமாரா குருபராசிவனே என்ற மெட்டு)

(எனினும் அதன் முன் கஜனும் துரிதமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்
கின்றன—)

உளமொத்த ஒருவனிடம் ஒருத்தி போகம்
வினைவித்த விந்துசுரோ ணிதமேற் பாயக்
களிமொய்க்க அவள்வயிற்றில் கருதிறைந்து
வளர்பத்து மாதத்தில் மதலையாகி

(துரிதம்)

மலர்புவி தனிற் பிறந் தனுதினம் பிணிகளில்
உலவியைந் துவயதை யடையுமிச் சிறுவனைத்

திருவுளத் தெண்ணா—திருந்தால்
செய்வ தேதெண்ணா!—உமையாம்
பரை தருந் தேனே—மயில்மேல்
பவனிவரு வோனே—என்கோனே

(கஜல்)

குருவையடைந்து யர்கலைகள் கற்றுத் தக்க
பருவமுறு மங்கையர்கள் மோகம் கொள்ளும்
உருவமொடு திருவனையான் தனைமணந்து
மருவிடுசு கோத்தியில் ஆழ்ந்து பின்பு

(துரிதம்)

வளநிதி வருவித மதில்மன தினைவிட
விளைவன கெடுதி கள் பலபல வாகுமிந்

நலியினா லுருகா — திருக்கும்
நிலையருள் முருகா! — தமிழ்த்தேன்
குலவுமலர் வாயா! — என்னேயா!
குளிர்செய் காங்கேயா! — நற்றூயா!

(கஜல்)

வாலிபம்போய் வலிவெலாம்போய் நரைமிகுத்துக்
காலிருந்த இடநோக்கித் தலையும்சாய
மூலைவிட்டு நகர்வதெனில் முனைந்துகையிற்
கோலையெடுத்தா ன்றநடை கோணிவிழ்ச்

(துரிதம்)

சிறுவய தினரிதை நகைபுரி கையில்மன
முறுசின மதில்வசை மொழிவர் இவை பலவும்
வருவதன் முன்னே — நின்பார்வை
வசத்திலாக் கென்னை — கயிலா
புரியினோன் பாலா! — நன்மூலா
பூணுங் கதிர்வேலா! — நற்சீலா

(கஜல்)

நாச் சற்றும் நிலைநிற்க மாட்டாது நனிகுழறப்
பேச்சற்று விழியினிலே ஒளியற்றுப் பிரக்ஞையற்றுப்
போச்சுதுயிர் எனஉற்றார் பிடிப்பற்று வாடுமுடல்
முச்சற்றுப் போகுமுன்னே இவ்வேழை மகனுக்கு

(துரிதம்)

முழுமதி நிகரறு முகமொடு விழி மலர்
அழகொடு பெருகிய அருளொடு விரைவிலென்

அப்பனே வந்தாள் — இப்போதே
மெய்ப்பதந் தந்தாள் — உன் தாஸன்
சுப்புரத்தந் தான் — தருந்தேன்
ஒப்புமாதே நான் — சொரிந்தேன். (அப்பனே)
(இராகம்: அசாவேரி. தாளம்: ஆதி)

பச்சையி லேறிவருவான் — அன்பர் கள் குறை
அத்தருண மேகளைகுவான் — ஷண்முகனொரு (பச்)

நிச்சயமி தேகதியி
ணிற்சரண மேயடைவிர்
அச்சமிலை வேலவனி
னிச்சையினை நீர்பெறிலோர் (பச்)

நச்சவடி வேலுமுடையான் — வெம்பகைவரைப்
புய்த்துடலை வாரியெறிவான் ஷண்முக நொரு (நச்)

மெச்சவிக் கீரனது
பத்தியினி லேயினி
மொய்த்தொரக் கன் சிரநி
லத்தினில்வி முச் செய்யுமொர் (நச்)

தொத்துகினி போல் விரைகுவான் — உண்மையிலவன்
பத்தருளமே யுறைகுவான் — ஷண்முகனொரு (தொத்)

முத்துநிகர் வாய்க்குறவர்
பெற்றகுற மாது தரும்
அத்திணைதே னோடுமவன்
பொற்றனமு மேயுணவொர் (தொத்)

கொத்தடிமை யாய் நலிகுவார் — விண்ணவர்சிறை
முற்றமவர் மீள அருள்வான் — ஷண்முகனொரு (கொ)

பொய்த்த ஒரு குரர்குலம்
அத்தனைஒ டிர விதாடிவி
டுத்துநிரு மூலமிடு
சுப்புரத்தி னைய புகலும் (பச்)

வேல்

வண்ணம்

(இராகம்: இந்துஸ்தான் பியாக், தாளம்- ஏகம்)

தருமங் குன்றுந் தருணங் கண்டன்
தவிரென் கந்தன் பகைகண் டஞ்சம்

நே நே ரே
கூர் வேல் வேல்

எரிபஞ் சுங்கண் புலியஞ் சுந்தின் இருதண் டங்கண் டயிர்சித் தும்பைந்	சூர் மார் பே தார்வேல் வேல்
கிரவுஞ் சன்றன் பெருமங் கந்துண் கெடவும் பண்டங் குமைதந் தின்பங்	டா மா றே கூர் வேல் வேல்
திருவும் பண்புங் கலையுந் தந்திங் செயவென் றன்பங் கினில்வந் தண்டுஞ்	கே வாழ் வே சீர் வே வே
வரைதங் குஞ்செங் கதிரும் பொங்கும் வளரண் டங்கண் டயருஞ் செம்பொன்	பா ரீ ரோ தோய் வேல் வேல்
அரிதென் றண்டும் கருமம் பஞ்சென் அலைபொங் குந்தண் கடலுண் குந்தின்	றோ டா தோ. கூர் வேல் வேல்
பரைமைந் தங்கந் தனுரந் தங்குந் பழகுஞ் செஞ்சந் தனமிஞ் சுந்தண	தோள் மே வே சீர் வேல் வேல்
மரையென் குங்கஞ் சமுகந் தங்கும் மயிலந் தங்கும் சுரர்தம் பங்கம்	தூ யோர் வாழ் தீர் வே வே

மயில்

(இராகம் : அசாவேரி, தாளம்: சாப்பு)

குகனேறும் மாமயிலே — ஷண்
முகனேறும் மாமயிலே

குளிர்வா னிடையே குவிதா ரகைபோ
லொளிர் தோ கையிலே சுடர்கா சுக ளார் (குக)

இறகின் விரிவிங் ககிலம் ககனம்
பிறவும் புகஅங் கிடமின் றெனுமென் (குக)

நவரத் தினமுந் றிடுபொற் பணிபெற்
றுயர் நர்த் தனமிட் டபதத் துடனற் (குக)

கொந்திடும் சஞ்சலம் கண்டதும் சென்றிடும்
சுத்தரம் தன்வணம் சுந்தரம் சிந்துறும் (குக)

அணி வயி ரவலகு தலையிசை எழில்முடி
மணியென ஒளிவிழி மரகத மலைநிகர் (குக)

மணிமா முடிமீ தினி னீன் உலகே
அணிசே டனைஓர் புழுவா யெணுவாய் (குக)

மயிலமே உரைசுரா திப எனாதெ திரில்வா
வெயிலிலே புழுவெனா உருகினே னருளவா (குக)

சுப்புரத் நத்தினற் சொற்குவப் புற்றெனக்
கிக்கணத் திற்சுகத் தைக்கொடுத்துக்கொணற் (குக)

வாழி

வாழ்க குகன் பாத மலர்வேல் மயில் சேவல்
குழக நனியின்பம் தொல்புலிவான்—வீழ்க்புன்ல்
மல்கவளஞ் செந்நெல் வளர்க ஆறம் வேள்வி
வெல்கஇனி மைத்தமிழின் வீறு

